

1975-10-27

SENDER

Knud Ferlov

RECIPIENT

Sonja Ferlov Mancoba

FACTS

Document type:

Letter

Date explanation:

Date in letter. translated 2025-02-07

General comment:

The quote from St. St. Blicher is from the song "The Jutlander is Strong and Tough," 1846. Knud Ferlov uses a derogatory and today outdated choice of words regarding Ernest and Wonga Mancoba's ethnic backgrounds in his concluding farewell in the letter. In his correspondences, he often engaged in a linguistic equilibristics that ranged from the refined to the coarse. In this letter, the intention is likely to vary the enumerative farewell in the letter. Knud Ferlov thus notes the ethnic differences between Sonja Ferlov Mancoba, Ernest Mancoba, and Wonga Mancoba, thereby linking an exoticism to their differences. Wonga Mancoba is described as both "smart" and "mulatto," so apparently the m-word is not intended to be derogatory from Knud Ferlov's side. translated 2025-02-07

Sender's location:

Rom

Recipient's location:

Paris

Mentioned people:

Rafaella

Johann Sebastian Bach

Steen Steensen Blicher

Minna Ferlov

Niels Ejnar Jørgensen Ferlov

Joseph Haydn

Ernest Mancoba

Wonga Mancoba

Archive:

The Ferlov Mancoba

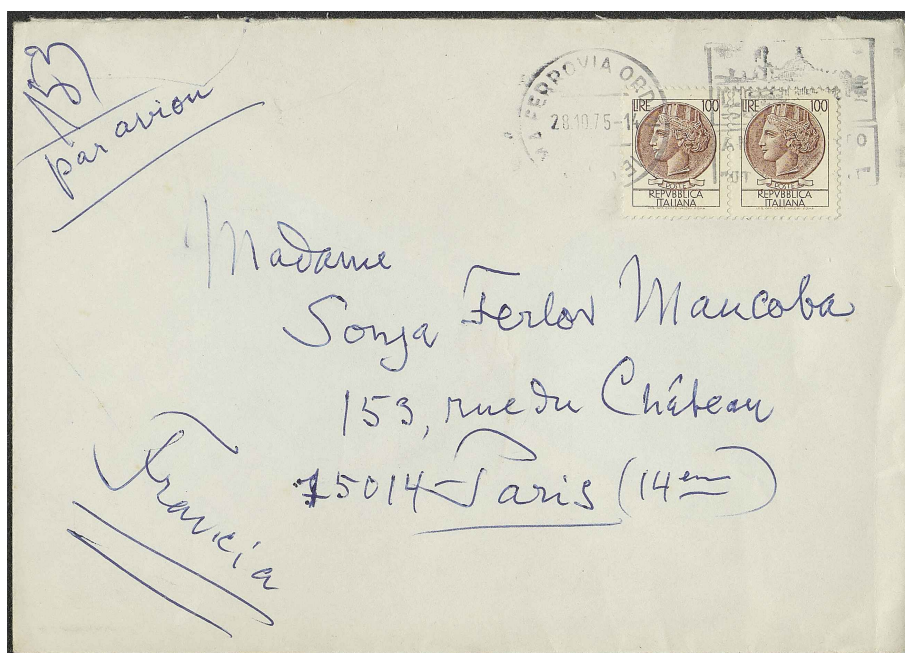
archive.translated 2025-02-07

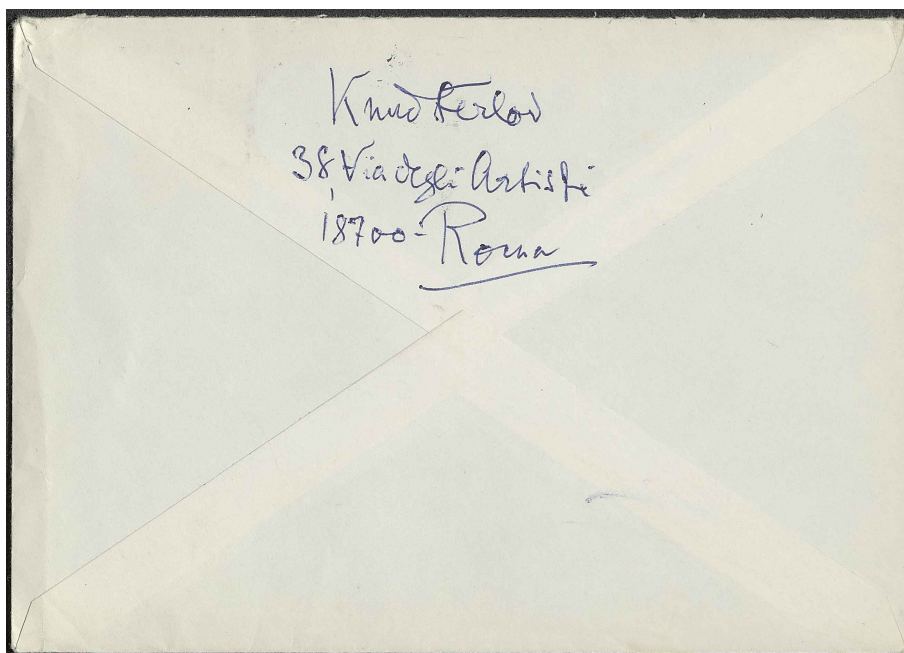
DOCUMENT CONTENT

Knud Ferlov writes to Sonja Ferlov Mancoba about his memory of her birth and wishes her a happy birthday. He writes about his own birthday and a young girl who played the violin for him, and whose talent and graceful humility he admires. translated 2025-02-07

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Rom den 27 oktober 75

Kæreste Sonja

Tillykke med den første november!!
efter de mange aar. Ja husker endnu den
nat, du kom til verden. Det var indse
smukt det var Stig de barer med far og
mor 50 aarige bryllupsdag, at dine mor
smalte staa op fra bordet og gaa hjem
at sætte dig ind i dagens lys. Hvor er
det længe siden! Nu er jeg jo gaaet ind i
mit 95. aar. Ja blev fejret af alle søstre,
som jeg aldrig før er blevet, men den største
oplevelse i denne tid, når jeg var en
lille pige på 11 aar, der rank som en
sølle tog sin violin og spillede Haydn
og Bach med en nonchalence og en
kraft, hvorpå man gik hen og tabte
sig på kun men stadig lige rank ved
sin faders fødder. Ja ved ikke, om

Jeg anerkender beundrer hendes geni eller hendes
den rante ydmyghed. Hun hedder Raffa-
ella og er fra det sødyske Slægt
Hun kommer snart igen til Rom
for at gaa paa Konserveratoriet.

Jeg har det godt, men det gaaer lang-
somt med arbejdet; det ligner vi hinanden;
du; du er en Aalmagtig som en Jøde.

"Jyder hører stærkt og seer,
Moder baad i Ny og Hej,
gaaer et af og gaaer et mien
Og alle du fortænt ham sige"

Tak for dit sidste skønne brev!
og mange Kærlige hilsener til dig selv,
dit sorte ansigt og Klage mule

Din gamle onkel
Jens Valdemar